

בית ה'

ו"ש ירמיה' במגלות איכה ו"ל זכור

חזכור ותשוח עלי נפשי זאת חשיב
אל לבי על כן אחיל . והנה הכתוב
הזה הוא סחוס וסחוס שהנה אמר זאת
חשיב אל לבי ואינו אמר מה שישיב אל
לבי . גם מ"ם על כן אחיל . אינו יודע
למה יוחיל . ולפי כ"ל יאמר שכוון הנביא
אל המופת השכלי הנ"ל ואמר הנה זכור
חזכור ותשוח עלי נפשי כלומר זכירות
הרבה זה זמן ארוך ולא תשפח כלל .
אעפ"י שבדית כרותה למת שי"י נשכה מלב.
וסנה זאת חשיב אל לבי דכיינו למת אני זכור
כ"כ זמן ארוך . ע"כ אחיל שבמכר' יצו' משיח
ויגאלנו ואין מקבלים הנחומין על כחי כנ"ל :
ו"ש חז"ל כל המחאבל על ירושלים זכס
ורואה בשמחתה שגא' שיבו אחס
משום כל המחאבלי' עלי' עכ"ל . ויש לדקדק
שהנה המחאבל על ירושלים . עדיין
רואה בתרעננה . שהרי הוא מחאבל
עדיין . אבל בשכר זה יזכרו כ' ויראה
בשמחתה במהרה . וא"כ למת אמרו חז"ל
זכס ורואה בשמחתה לשון סוכ . כ"ל
למימר יזכר ויראה בשמחתה לשון עתיד .
ולפי כנ"ל יאמר שמחאבל על ירושלים
עדיין ולא שכה את כלר כדרך המת שיכ"י
נשכה מלב . זה הוא מופת שבשמחת עכ"פ
הכ"י כנ"ל והנה רואה עתה בשמחתה מתמת
ככוכה וכמופת כנ"ל :

ו"ש ירמיה הנביא מזלגיתי עלי יגה
עלי לבי דוי והנה הכתוב הזה אין
לר שחר כלל . ולפי כנ"ל יאמר . שמזלגיה
הוא לשון חזק כמ"ם השע ממני ואזליגס .
וככוונה מזלגיתי וחיוקי עלי יגה סגטיס
בארץ חס . הוא מה שעלי לבי דוי עדיין
ולא שכחתי את כלר זה הוא חיוקי שמחה
את לבני שאס יתמהמה חכה לו כנ"ל . ויש
הוא כר"ס כנ"ל :

בית ו"י

עוד ראי' על ביהת משיחא הוא ממ"ם
חז"ל מעולם לא זזה בביגה מכותל
מערי . נמלא שאלחנו רואים שאלף בשעה

עוד ראי' על ביהת משיחא . הוא מן
השכל . ובזה יבואר מ"ם חז"ל צט'
באב נולד משיח . וראוי להבין למה דוקא
צט' באב . גם יבואר . שהנה לכאורה
זר מעשינו שאלחנו עושים בכל שנה ושנה
ט' באב ומתאונני' ומקונני' על הגלות . ואח"כ
שבת נחמו . ואלחנו שמחים וטובי לב מי
ראש כזאת שאי' מעלמו יקוין על לרמו .
ומעלמו יתנחם . וכן אנו עושים מדי שנה
בשנה . וכמו כן בכל פעם שאלחנו עושים
סדר חלות אנו מתאוננים על חורבן צהמ"ק
בנפילת אפיס ארלס . ואח"כ עומדים אלחנו
מן הארץ ואומרים כהנערי מעפר קומי כו' .
אבל בענין יובן עפ"י שאמרו חז"ל ע"פ
נשכחתי כמה מלב ברית כרותה למת שיכ"י
נשכה מן כלל . אבל אין מקבלים הנחומין
על כחי שהרי יעקב לא קיבל הנחומין על
יוסף עכ"ל . ומת שאמרו ברית כרותה
למת לאו דוקא מת . אלא כל לרש אשר
אין לה תקנה עוד . דומה בענין הזה כמות .
וברית כרותה בטבע שיכ"י נשכה . אבל
לרש שיש לה עדיין תקנה . אינה נשכחת
כלל . והנה זה אלק' וטבע מאות שנה אשר
אלחנו בלר . ולפי דרך הטבע כי ראו
שתכ"י בלר נשכחת . וז"ל כפורחת .
ומאחר שאלחנו רואים שזה זמן ארוך עדיין
אלחנו זוכרים את כלר' זה הוא הכוכה ברורה
שכלרס איננה מתה אלא שטדיין ח' ויש לה
תקנה עוד . ולזה איננה נשכחת מלב כלל .
ולזה בכל שנה שאנו עושים ט' באב לאונן
ולקוין על החרבן . זה הוא מופת חזק
לעשות אח"כ שבת נחמו ולשמוח בכל לב .
בפער שטדיין לא חדרה תקותינו . שלולי
זאת כבר היחס כלרס נשכחת כנ"ל :

ו"ש חז"ל במתק לשונם כזהב צט'
באב נולד משיח ר"ל בזה שאנו
עושים צט"ב מספר וקיוות על חרבן צהמ"ק
ולא שכחנו עדיין את כלרס ובכל הזמן הארוך
הזה . בזה נולד משיח ר"ל שולד ונחזר
בדבר של משיח שזולתי הוא יבוא ואס
יתמהמה חכה לו :